

Warszawa, 27 maja 2026 r.

WIR-I.7821.17.4.2024.EPJ

DECYZJA NR 94/SPEC/2026

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), dalej Kpa oraz art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 311), dalej ustawa zrid, po rozpatrzeniu odwołania od decyzji Prezydenta m.st. Warszawy Nr 99/AM/BIA/ZRID/2024 z dnia 26 kwietnia 2024 r., znak: AM-IL.6740.23.2022.GSA, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 5584W – ul. Białoleńskiej na odcinku od ul. Kopijników do ul. Ketlinga”,

I. **uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 1 następujący zapis:

I. Zatwierdzam podział nieruchomości

zgodnie z projektem podziału nieruchomości przedstawionym w tabeli poniżej, sporządzonym przez geodetę uprawnionego pana Tadeusza Sakowskiego przyjętym do zasobu geodezyjnego i kartograficznego przez Prezydenta m.st. Warszawy wg poniższego wykazu:

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 1 następujący zapis:

I. Zatwierdzam podział nieruchomości

zgodnie z projektem podziału nieruchomości przedstawionym w tabeli poniżej, sporządzonym przez geodetę uprawnionego pana Tadeusza Sakowskiego oraz pana Pawła Pijarczyka przyjętym do zasobu geodezyjnego i kartograficznego przez Prezydenta m.st. Warszawy wg poniższego wykazu:

II. **uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 4 wers 16 (licząc od góry strony) Tabeli 2 następujący zapis:

Stan dotychczasowy		Stan po podziale
obręb	nr działki	nr działki
4-07-03	60/25	60/43, 60/44, 60/47

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 4 wers 16 (licząc od góry strony) Tabeli 2 następujący zapis:

Stan dotychczasowy		Stan po podziale
obręb	nr działki	nr działki
4-07-03	60/48	60/50, 60/51, 60/52
	60/49	60/53, 60/54, 60/55

Kontakt:
telefon: (+48) 22 695 60 86
adres e-mail: wir@mazowieckie.pl
strona www: www.gov.pl/web/uw-mazowiecki

Adresy do doręczeń:
plac Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa
ePUAP: /t6j4ljd68r/skrytka
e-doręczenia: AE:PL-96129-72086-CJUVW-29

III. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 9 wers 27-25 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 47/1, 142/1, 48/3, 50/1, 51/1, 42/1, 43, 34/5, 13, 14, 11, 10, 8, 7, 44/1, 37/1, 36/1, 36/2, 31/1, 31/2, 33/1, 29/3, 23/1, 12/1, 9/15, 3/16, 38/5, 39/7, 38/2, 38/3, 2, 21, 19, 42/2, 29/2, 32/1, 32/2, 52/1;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia na stronie 9 wers 27-25 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 47/1, 142/1, 48/3, 50/1, 51/1, 42/1, 43, 34/5, 13, 14, 11, 10, 8, 7, 44/1, 37/1, 36/1, 36/2, 31/1, 31/2, 33/1, 29/3, 23/1, 12/1, 9/15, 3/16, 38/5, 39/7, 38/2, 38/3, 2, 21, 19, 42/2, 29/2, 32/1, 32/2, 52/1, 52/3, 52/7;

IV. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 9 wers 20-23 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 102/4, 102/9, 127/1, 100/17, 88/1, 80/2, 80/3, 80/4, 82/1, 2/1, 22/1, 26/21, 75/1, 76/3, 74/18, 74/9, 74/16, 74/14, 74/12, 74/10, 23/3, 60/43, 60/44, 60/41, 90/3, 90/4, 94/11, 94/13, 134/1, 96/12, 99/6, 123/1, 124/1, 105/15, 107/1, 107/2, 23/1, 89/1, 103/16, 86/1;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia na stronie 9 wers 20-23 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 102/4, 102/9, 127/1, 100/17, 88/1, 80/2, 80/3, 80/4, 82/1, 2/1, 22/1, 26/21, 75/1, 76/3, 74/18, 74/9, 74/16, 74/14, 74/12, 74/10, 60/41, 90/3, 90/4, 94/11, 94/13, 134/1, 96/12, 99/6, 123/1, 124/1, 105/15, 107/1, 107/2, 103/16, 86/1, 60/50, 60/53, 60/51, 60/54;

V. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 9 wers 12-14 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-16-16: 77/8, 74/14, 68/4, 105/6, 68/2, 62/28;

obr. 4-16-17: 3/12, 5/7, 7/14, 23/6, 32/3, 12/7, 17/20, 14/1, 17/18;

obr. 4-07-11: 7/11, 30/1, 31/3, 20/3, 24/9, 22/7, 23/8, 31/5, 21/4;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia na stronie 9 wers 12-14 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-16-16: 77/8, 74/14, 68/4, 62/28;

obr. 4-16-17: 3/12, 5/7, 7/14, 23/6, 32/3, 12/7, 17/20;

obr. 4-07-11: 7/11, 30/1, 31/3, 20/3, 24/9, 22/7, 23/8, 31/5, 21/4, 16/1, 27/1;

VI. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 10 wers 5-7 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 38/5, 38/2, 38/3, 38/7, 38/9, 39/7, 47/1, 142/1, 48/3, 50/1, 51/1, 44/1, 42/2, 42/1, 43, 37/1, 36/1, 34/5, 31/1, 31/2, 32/1, 32/2, 33/1, 29/2, 29/3, 23/1, 21, 19, 13, 14, 12/1, 11, 10, 9/15, 8, 7, 3/16, 2, 1/1;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia na stronie 10 wers 5-7 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 38/5, 38/2, 38/3, 38/7, 38/9, 39/7, 47/1, 142/1, 48/3, 50/1, 51/1, 44/1, 42/2, 42/1, 43, 37/1, 36/1, 34/5, 31/1, 31/2, 32/1, 32/2, 33/1, 29/2, 29/3, 23/1, 21, 19, 13, 14, 12/1, 11, 10, 9/15, 8, 7, 3/16, 2, 1/1, 36/2, 52/1, 52/3, 52/7;

VI. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 10 wers 1-3 (licząc od dołu strony) oraz na stronie 11 wers 1-2 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 218, 102/9, 127/1, 115/6, 100/17, 88/1, 80/2, 80/3, 80/4, 82/1, 1/3, 2/1, 22/1, 23/1, 23/3, 26/21, 75/1, 76/3, 74/18, 74/16, 74/14, 74/12, 74/10, 60/45, 60/43, 60/44, 60/41, 66/1, 79/7, 79/8, 86/1, 90/3, 90/4, 94/11, 94/13, 134/1, 96/12, 99/6, 103/16, 123/1, 124/1, 105/15, 107/1, 107/2, 108/3, 115/1, 102/4, 89/1, 125/1, 74/9, 76/2, 1/6;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 10 wers 1-3 (licząc od dołu strony) oraz na stronie 11 wers 1-2 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 218, 102/9, 127/1, 115/6, 100/17, 88/1, 80/2, 80/3, 80/4, 82/1, 1/3, 2/1, 22/1, 23/1, 23/3, 26/21, 75/1, 76/3, 74/18, 74/16, 74/14, 74/12, 74/10, 60/45, 60/41, 66/1, 79/7, 79/8, 86/1, 90/3, 90/4, 94/11, 94/13, 134/1, 96/12, 99/6, 103/16, 123/1, 124/1, 105/15, 107/1, 107/2, 108/3, 115/1, 102/4, 89/1, 125/1, 74/9, 76/2, 1/6, 60/50, 60/51, 60/53, 60/54, 1/4;

VII. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11 wers 12-13 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 2/15, 2/17, 7/9, 7/11, 13, 10/4, 10/6, 8, 26/3, 7/5, 7/3, 27/1, 30/1, 16/1, 31/3, 31/5, 20/3, 21/4, 22/7, 23/8, 24/9, 2/12, 2/9;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 11 wers 12-13 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 2/15, 2/17, 7/9, 7/11, 13, 10/4, 10/6, 8, 26/3, 7/5, 7/3, 27/1, 30/1, 16/1, 31/3, 31/5, 20/3, 21/4, 22/7, 23/8, 24/9, 2/12, 2/9, 26/2;

VIII. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11 wers 26 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 1, 54/7, 2/12;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 11 wers 26 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 1, 54/7, 2/12, 53;

IX. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11 wers 29 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/7, 23/4, 60/46, 66/2, 60/41, 60/43, 79/7, 115/7, 108/1, 107/1;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 11 wers 29 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/7, 23/4, 60/46, 66/2, 60/41, 79/7, 115/7, 108/1, 107/1, 74/3, 60/50, 60/53;

X. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11 wers 38-39 (licząc od dołu strony) oraz na stronie 12 wers 1-2 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 102/10, 115/7, 100/18, 89/2, 89/3, 80/5, 125/2, 82/2, 125/8, 4, 5, 6, 7/3, 13/3, 16/2, 22/2, 23/4, 45/2, 48/3, 49, 72/2, 72/1, 76/4, 74/19, 74/17, 74/15, 74/13, 74/11, 74/3, 60/46, 60/47, 66/2, 79/6, 79/5, 94/12, 94/14, 94/8, 134/2, 96/13, 99/7, 99/4, 99/5, 123/2, 124/2;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 11 wers 38-39 (licząc od dołu strony) oraz na stronie 12 wers 1-2 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 102/10, 115/7, 100/18, 89/2, 89/3, 80/5, 125/2, 82/2, 125/8, 4, 5, 7/3, 13/3, 16/2, 22/2, 45/2, 48/3, 72/2, 72/1, 76/4, 74/19, 74/17, 74/15, 74/13, 74/11, 74/3, 60/46, 60/47, 66/2, 79/6, 79/5, 94/12, 94/14, 94/8, 134/2, 96/13, 99/7, 99/4, 99/5, 123/2, 124/2, 94/12, 6/1, 6/2, 49/4, 23/4, 60/52, 60/55;

XI. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 12 wers 13-17 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 89/3, 80/5, 125/3, 125/4, 125/5, 81, 6, 17/10, 19, 21, 60/47, 79/9, 90/5, 121, 92/22, 96/13, 99/4, 99/5, 103/17, 94/14, 134/2;

obr. 4-07-04: 60/10, 59/15, 56/4, 52/2, 43/2, 42/2, 40/2, 39/2, 33/10, 32/5, 32/1, 31/9, 30/2, 28/2, 26, 25/5, 25/6, 25/3, 21/2, 20/2, 19/4, 14/6, 13/12, 13/14, 12/11, 11/11, 10/13, 1/4;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 12 wers 13-17 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 89/3, 80/5, 125/3, 125/4, 125/5, 81, 17/10, 19, 21, 79/9, 90/5, 121, 92/22, 96/13, 99/4, 99/5, 103/17, 94/14, 134/2, 6/1, 16/2, 60/52, 60/55;

obr. 4-07-04: 60/10, 59/15, 56/4, 52/2, 43/2, 40/2, 39/2, 33/10, 32/5, 32/1, 31/9, 30/2, 28/2, 26, 25/5, 25/6, 25/3, 21/2, 20/2, 19/4, 14/6, 13/12, 13/14, 12/11, 11/11, 10/13, 1/4;

XII. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 12 wers 20 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 26/2, 15, 21/5, 22/8, 23/9, 24/10;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 12 wers 20 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 15, 21/5, 22/8, 23/9, 24/10;

XIII. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 12 wers 28 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 53, 39/8, 142/2, 139, 31/3, 15, 20, 12/2, 9/16, 3/17, 9/2, 3/3, 3/2;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 12 wers 28 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 53, 39/8, 142/2, 139, 31/3, 15, 20, 12/2, 9/16, 3/17, 9/2, 3/3, 47/2;

XIV. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 12 wers 31-40 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 53, 46/11, 46/13, 42/5, 36/8, 36/9, 20/12, 54/7;

obr. 4-07-03: 1/4, 102/10, 115/7, 100/18, 89/2, 89/3, 80/5, 125/2, 82/2, 94/12, 125/8, 4, 5, 6, 7/3, 13/3, 16/2, 22/2, 45/2, 48/3, 49, 72/1, 72/2, 76/4, 74/19, 74/17, 74/15, 74/13, 74/11, 74/3, 60/46, 60/47, 66/2, 79/6, 79/5, 94/12, 94/14, 94/8, 134/2, 96/13, 99/7, 99/4, 99/5, 123/2, 124/2;

obr. 4-07-04: 60/10, 59/15, 58/1, 57/2, 56/4, 52/2, 51/2, 53, 54, 55/1, 46/3, 47/4, 47/2, 48, 43/2, 42/2, 40/2, 39/2, 38/2, 35/2, 33/8, 33/10, 32/5, 32/1, 31/2, 31/9, 30/2, 29/5, 28/2, 27/2, 26, 25/5, 25/7, 25/6, 25/3, 24, 22, 21/2, 20/2, 19/4, 19/2, 16/10, 15/2, 14/6, 13/10, 13/16, 13/14, 12/11, 12/13, 12/4, 11/11, 10/13, 9/6, 8/2, 7/19, 4/4, 1/4;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 12 wers 31-40 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 46/11, 46/13, 42/5, 36/8, 36/9, 20/12;

obr. 4-07-03: 102/10, 100/18, 89/2, 89/3, 80/5, 125/2, 82/2, 94/12, 125/8, 4, 5, 7/3, 13/3, 16/2, 22/2, 45/2, 48/3, 72/1, 72/2, 76/4, 74/19, 74/17, 74/15, 74/13, 74/11, 79/6, 79/5, 94/12, 94/14, 94/8, 134/2, 96/13, 99/7, 99/4, 99/5, 123/2, 124/2, 6/1, 6/2, 49/4, 60/52, 60/55;

obr. 4-07-04: 60/10, 59/15, 58/1, 57/2, 56/4, 52/2, 53, 54, 55/1, 46/3, 47/4, 47/2, 48, 43/2, 40/2, 39/2, 35/2, 33/8, 33/10, 32/5, 32/1, 31/2, 31/9, 30/2, 29/5, 28/2, 27/2, 26, 25/5, 25/7, 25/6, 25/3, 24, 22, 21/2, 20/2, 19/4, 19/2, 16/10, 14/6, 13/10, 13/16, 13/14, 12/11, 12/13, 12/4, 11/11, 10/13, 9/6, 8/2, 7/19, 4/4, 1/4;

XV. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 15 zapis pkt 3:

3. Określenie linii rozgraniczających teren inwestycji.

3.1. Projektowane linie podziału nieruchomości rozgraniczające teren inwestycji oznaczone linią czerwoną, wyznaczono na mapie sytuacyjnej w skali 1:500 sporządzonej na podstawie operatu prac geodezyjnych i kartograficznych, przyjętych do zasobu geodezyjnego i kartograficznego Prezydenta m.st. Warszawy pod:

- nr P.1465.2022.4727 z 25 kwietnia 2022 r.;
- nr P.1465.2022.8073 z 14 lipca 2022 r.;
- nr P.1465.2023.1073 z 27 stycznia 2023 r.;
- nr P.1465.2023.7311 z 4 lipca 2023 r.;
- nr P. 1465.2023.7312 z 4 lipca 2023 r.;
- nr P. 1465.2022.9821 z 25 sierpnia 2022 r.;
- nr P.1465.2022.7328 z 28 czerwca 2022 r.;

które stanowią załącznik do wniosku o wydanie niniejszej decyzji.

3.2. Linie rozgraniczające prezentowane w projekcie budowlanym są narysowane i opisane w następujący sposób:

- linia gruba (fioletowa) – „linia rozgraniczająca teren projektowanej drogi (dzieląca) – projektowany pas drogowy”;
- linia gruba przerywana (fioletowa) – „linia rozgraniczająca teren projektowanej drogi (nie dzieląca) – projektowany pas drogowy”.

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 15 zapis pkt 3:

3. Określenie linii rozgraniczających teren

Ustalone decyzją w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej linie stanowią:

- linie rozgraniczająca teren inwestycji – oznaczona linią ciągłą koloru fioletowego,
- linie ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości – oznaczono linią przerywaną koloru niebieskiego,
- linie terenu wód płynących – oznaczono linią przerywaną koloru pomarańczowego,

Linie rozgraniczające teren inwestycji ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości. Ustalone linie rozgraniczające teren inwestycji przedstawiono linią ciągłą koloru fioletowego, na kopii mapy zasadniczej do celów projektowych w skali 1:500. Przedmiotowa mapa stanowi część graficzną projektu zagospodarowania terenu, zatwierdzonego niniejszą decyzją projektu budowlanego.

XVI. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 19 wers 6-9 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 102/10, 115/7, 100/18, 89/2, 89/3, 80/5, 125/2, 82/2, 125/8, 4, 5, 6, 7/3, 13/3, 16/2, 22/2, 23/4, 45/2, 48/3, 49, 72/2, 72/1, 76/4, 74/19, 74/17, 74/15, 74/13,

74/11, 74/3, 60/46, 60/47, 66/2, 79/6, 79/5, 94/12, 94/14, 94/8, 134/2, 96/13, 99/7, 99/4, 99/5, 123/2, 124/2;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 19 wers 6-9 (licząc od dołu strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 102/10, 115/7, 100/18, 89/2, 89/3, 80/5, 125/2, 82/2, 125/8, 4, 5, 7/3, 13/3, 16/2, 22/2, 23/4, 45/2, 48/3, 72/2, 72/1, 76/4, 74/19, 74/17, 74/15, 74/13, 74/11, 74/3, 60/46, 66/2, 79/6, 79/5, 94/12, 94/14, 94/8, 134/2, 96/13, 99/7, 99/4, 99/5, 123/2, 124/2, 6/1, 6/2, 49/4, 60/52, 60/55;

XVII. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 21 wers 5 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 1, 54/7, 2/12;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 21 wers 5 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 1, 54/7, 2/12, 53;

XVIII. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 21 wers 8 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/7, 23/4, 60/46, 66/2, 60/41, 60/43, 79/7, 115/7, 108/1, 107/1;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 21 wers 8 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/7, 23/4, 60/46, 66/2, 60/41, 79/7, 115/7, 108/1, 107/1, 74/3, 60/50, 60/53;

XIX. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 21 wers 18-21 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 89/3, 80/5, 125/3, 125/4, 125/5, 81, 6, 17/10, 19, 21, 60/47, 79/9, 90/5, 121, 92/22, 96/13, 99/4, 99/5, 103/17, 94/14, 134/2;

obr. 4-07-04: 60/10, 59/15, 56/4, 52/2, 43/2, 42/2, 40/2, 39/2, 33/10, 32/5, 32/1, 31/9, 30/2, 28/2, 26, 25/5, 25/6, 25/3, 21/2, 20/2, 19/4, 14/6, 13/12, 13/14, 12/11, 11/11, 10/13, 1/4;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 21 wers 18-21 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 89/3, 80/5, 125/3, 125/4, 125/5, 81, 17/10, 19, 21, 79/9, 90/5, 121, 92/22, 96/13, 99/4, 99/5, 103/17, 94/14, 134/2, 6/1, 16/2, 60/52, 60/55;

obr. 4-07-04: 60/10, 59/15, 56/4, 52/2, 43/2, 40/2, 39/2, 33/10, 32/5, 32/1, 31/9, 30/2, 28/2, 26, 25/5, 25/6, 25/3, 21/2, 20/2, 19/4, 14/6, 13/12, 13/14, 12/11, 11/11, 10/13, 1/4;

XX. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 21 wers 24 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 26/2, 15, 21/5, 22/8, 23/9, 24/10;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 21 wers 24 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 15, 21/5, 22/8, 23/9, 24/10;

XXI. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 22 wers 3-8 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 38/1 (38/5, 38/6), 38/2, 38/3, 38/4 (38/7, 38/8, 38/9, 38/10), 39/1 (39/7, 39/8), 47 (47/1, 47/2), 142 (142/1, 142/2), 48/2 (48/3, 48/4), 50 (50/1, 50/2), 51 (51/1, 51/2), 44 (44/1, 44/2), 42/2, 42/1, 43, 37 (37/1, 37/2), 36 (36/1, 36/2), 34/4 (34/5, 34/6), 31 (31/1, 31/2, 31/3), 32 (32/1, 32/2), 33 (33/1, 33/2), 29/2, 29/1 (29/3, 29/4), 23 (23/1, 23/2), 21, 19, 13, 14, 12 (12/1, 12/2), 11, 10, 9/1 (9/15, 9/16), 8, 7, 3/1 (3/16, 3/17), 2, 1 (1/1, 1/2);

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 22 wers 3-8 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 38/1 (38/5, 38/6), 38/2, 38/3, 38/4 (38/7, 38/8, 38/9, 38/10), 39/1 (39/7, 39/8), 47 (47/1, 47/2), 142 (142/1, 142/2), 48/2 (48/3, 48/4), 50 (50/1, 50/2), 51 (51/1, 51/2), 44 (44/1, 44/2), 42/2, 42/1, 43, 37 (37/1, 37/2), 36 (36/1, 36/2), 34/4 (34/5, 34/6), 31 (31/1, 31/2, 31/3), 32 (32/1, 32/2), 33 (33/1, 33/2), 29/2, 29/1 (29/3, 29/4), 23 (23/1, 23/2), 21, 19, 13, 14, 12 (12/1, 12/2), 11, 10, 9/1 (9/15, 9/16), 8, 7, 3/1 (3/16, 3/17), 2, 1 (1/1, 1/2), 52/1, 52/3, 52/7;

XXII. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 22 wers 11-21 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 218, 102/8 (102/9, 102/10), 127 (127/1, 127/2), 115/2 (115/6, 115/7), 100/1 (100/17, 100/18), 88 (88/1, 88/2), 80/1 (80/2, 80/3, 80/4, 80/5), 82 (82/1, 82/2), 1/3, 2 (2/1, 2/2), 22 (22/1, 22/2), 23 (23/1, 23/3, 23/4), 26/17 (26/21, 26/22), 75 (75/1, 75/2), 76/1 (76/3, 76/4), 74/8 (74/18, 74/19), 74/7 (74/16, 74/17), 74/6 (74/14, 74/15), 74/5 (74/12, 74/13), 74/1 (74/10, 74/11), 60/26 (60/45, 60/46), 60/25 (60/43, 60/44, 60/47), 60/22 (60/41, 60/42), 66 (66/1, 66/2), 79/4 (79/7, 79/8, 79/9), 86 (86/1, 86/2), 90/1 (90/3, 90/4, 90/5), 94/9 (94/11, 94/12), 94/10 (94/13, 94/14), 134 (134/1, 134/2), 96/2 (96/12, 96/13), 99/3 (99/6, 99/7), 103/15 (103/16, 103/17), 123 (123/1, 123/2), 124 (124/1, 124/2), 105/14 (105/15, 105/16), 107 (107/1, 107/2, 107/3), 108/3, 115/1, 102/4, 89/1, 125/1, 74/9, 76/2, 1/6;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 22 wers 11-21 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 218, 102/8 (102/9, 102/10), 127 (127/1, 127/2), 115/2 (115/6, 115/7), 100/1 (100/17, 100/18), 88 (88/1, 88/2), 80/1 (80/2, 80/3, 80/4, 80/5), 82 (82/1, 82/2), 1/3, 2 (2/1, 2/2), 22 (22/1, 22/2), 23 (23/1, 23/3, 23/4), 26/17 (26/21, 26/22), 75 (75/1, 75/2), 76/1 (76/3, 76/4), 74/8 (74/18, 74/19), 74/7 (74/16, 74/17), 74/6 (74/14, 74/15), 74/5 (74/12, 74/13), 74/1 (74/10, 74/11), 60/26 (60/45, 60/46), 60/22 (60/41, 60/42), 66 (66/1, 66/2), 79/4 (79/7, 79/8, 79/9), 86 (86/1, 86/2), 90/1 (90/3, 90/4, 90/5), 94/9 (94/11, 94/12), 94/10 (94/13, 94/14), 134 (134/1, 134/2), 96/2 (96/12, 96/13), 99/3 (99/6, 99/7), 103/15 (103/16, 103/17), 123 (123/1, 123/2), 124 (124/1, 124/2), 105/14 (105/15, 105/16), 107 (107/1, 107/2, 107/3), 108/3, 115/1, 102/4, 89/1, 125/1, 74/9, 76/2, 1/6, 60/48 (60/50, 60/51, 60/52), 60/49 (60/53, 60/54, 60/55), 1/4;

XXIII. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 23 wers 3-6 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 2/8 (2/15, 2/16), 2/11 (2/17, 2/18), 7/2 (7/9, 7/10), 7/8 (7/11, 7/12), 13, 10/4, 10/6, 8, 26/3, 7/5, 7/3, 27 (27/1, 27/2), 30 (30/1, 30/2), 16 (16/1, 16/2), 31/1 (31/3, 31/4), 31/2 (31/5, 31/6), 20/2 (20/3, 20/4), 21/3 (21/4, 21/5), 22/4 (22/7, 22/8), 23/4 (23/8, 23/9), 24/6 (24/9, 24/10), 2/12, 2/9;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 23 wers 3-6 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 2/8 (2/15, 2/16), 2/11 (2/17, 2/18), 7/2 (7/9, 7/10), 7/8 (7/11, 7/12), 13, 10/4, 10/6, 8, 26/3, 7/5, 7/3, 27 (27/1, 27/2), 30 (30/1, 30/2), 16 (16/1, 16/2), 31/1 (31/3, 31/4), 31/2 (31/5, 31/6), 20/2 (20/3, 20/4), 21/3 (21/4, 21/5), 22/4 (22/7, 22/8), 23/4 (23/8, 23/9), 24/6 (24/9, 24/10), 2/12, 2/9, 26/2;

XXIV. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 23 wers 19 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 1, 54/7, 2/5 (2/12);

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia na stronie 23 wers 19 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 1, 54/7, 2/5 (2/12), 53;

XXV. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 23 wers 23-24 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/7, 23 (23/4), 60/26 (60/46), 66 (66/2), 60/22 (60/41), 60/25 (60/43), 79/4 (79/7), 115/2 (115/7), 108/1, 107 (107/1);

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia na stronie 23 wers 23-24 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/7, 23 (23/4), 60/26 (60/46), 66 (66/2), 60/22 (60/41), 79/4 (79/7), 115/2 (115/7), 108/1, 107 (107/1), 74/3, 60/48 (60/50), 60/49 (60/53);

XXVI. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 23 wers 33-35 (licząc od góry strony) oraz na stronie 24 wers 1-3 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 102/8 (102/10), 115/2 (115/7), 100/1 (100/18), 89/2, 89/3, 80/1 (80/5), 125/2, 82 (82/2), 125/8, 4, 5, 6, 7/3, 13/3, 16/2, 22 (22/2), 23 (23/4), 45/2, 48/3, 49, 72/2, 72/1, 76/1 (76/4), 74/8 (74/19), 74/7 (74/17), 74/6 (74/15), 74/5 (74/13), 74/1 (74/11), 74/3, 60/26 (60/46), 60/25 (60/47), 66 (66/2), 79/6, 79/5, 94/9 (94/12), 94/10 (94/14), 94/8, 134 (134/2), 96/2 (96/13), 99/3 (99/7), 99/4, 99/5, 123 (123/2), 124 (124/2);

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia na stronie 23 wers 33-35 (licząc od góry strony) oraz na stronie 24 wers 1-3 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 102/8 (102/10), 115/2 (115/7), 100/1 (100/18), 89/2, 89/3, 80/1 (80/5), 125/2, 82 (82/2), 125/8, 4, 5, 7/3, 13/3, 16/2, 22 (22/2), 23 (23/4), 45/2, 48/3, 72/2, 72/1, 76/1 (76/4), 74/8 (74/19), 74/7 (74/17), 74/6 (74/15), 74/5 (74/13), 74/1 (74/11), 74/3, 60/26 (60/46), 66 (66/2), 79/6, 79/5, 94/9 (94/12), 94/10 (94/14), 94/8, 134 (134/2), 96/2 (96/13), 99/3 (99/7), 99/4, 99/5, 123 (123/2), 124 (124/2), 6/1, 6/2, 49/4, 60/48 (60/52), 60/49 (60/55);

XXVII. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 24 wers 17-23 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 1/4, 89/3, 80/1 (80/5), 125/3, 125/4, 125/5, 81, 6, 17/10, 19, 21, 60/25 (60/47), 79/4 (79/9), 90/1 (90/5), 121, 92/22, 96/2 (96/13), 99/4, 99/5, 103/15 (103/17), 94/10 (94/14), 134 (134/2);

obr. 4-07-04: 60/1 (60/10), 59/4 (59/15), 56/1 (56/4), 52 (52/2), 43 (43/2), 42 (42/2), 40 (40/2), 39 (39/2), 33/6 (33/10), 32/5, 32/1, 31/4 (31/9), 30 (30/2), 28 (28/2), 26, 25/5, 25/6, 25/3, 21 (21/2), 20 (20/2), 19/1 (19/4), 14 (14/6), 13/5 (13/12), 13/6 (13/14), 12/2 (12/11), 11/7 (11/11), 10/11 (10/13), 1/2 (1/4);

;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 24 wers 17-23 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-03: 89/3, 80/1 (80/5), 125/3, 125/4, 125/5, 81, 17/10, 19, 21, 79/4 (79/9), 90/1 (90/5), 121, 92/22, 96/2 (96/13), 99/4, 99/5, 103/15 (103/17), 94/10 (94/14), 134 (134/2), 6/1, 16/2, 60/48 (60/52), 60/49 (60/55);

obr. 4-07-04: 60/1 (60/10), 59/4 (59/15), 56/1 (56/4), 52 (52/2), 43 (43/2), 40 (40/2), 39 (39/2), 33/6 (33/10), 32/5, 32/1, 31/4 (31/9), 30 (30/2), 28 (28/2), 26, 25/5, 25/6, 25/3, 21 (21/2), 20 (20/2), 19/1 (19/4), 14 (14/6), 13/5 (13/12), 13/6 (13/14), 12/2 (12/11), 11/7 (11/11), 10/11 (10/13), 1/2 (1/4)

XXIX. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 24 wers 26 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 26/2, 15, 21/3 (21/5), 22/4 (22/8), 23/4 (23/9), 24/6 (24/10);

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 24 wers 26 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-11: 15, 21/3 (21/5), 22/4 (22/8), 23/4 (23/9), 24/6 (24/10);

XXX. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 24 wers 34-35 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 53, 39/1 (39/8), 142 (142/2), 139, 31 (31/3), 15, 20, 12 (12/2), 9/1 (9/16), 3/1 (3/17), 9/2, 3/3, 3/2;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 24 wers 34-35 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-13: 53, 39/1 (39/8), 142 (142/2), 139, 31 (31/3), 15, 20, 12 (12/2), 9/1 (9/16), 3/1 (3/17), 9/2, 3/3, 47 (47/2);

XXXI. uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 25 wers 2-16 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 53, 46/11, 46/13, 42/5, 36/8, 36/9, 20/12, 54/7;

obr. 4-07-03: 1/4, 102/8 (102/10), 115/2 (115/7), 100/1 (100/18), 89/2, 89/3, 80/1 (80/5), 125/2, 82 (82/2), 94/9 (94/12), 125/8, 4, 5, 6, 7/3, 13/3, 16/2, 22 (22/2), 45/2, 48/3, 49, 72/1, 72/2, 76/1 (76/4), 74/8 (74/19), 74/7 (74/17), 74/6 (74/15), 74/5 (74/13), 74/1 (74/11), 74/3, 60/26 (60/46), 60/25 (60/47), 66 (66/2), 79/6, 79/5, 94/9 (94/12), 94/10 (94/14), 94/8, 134 (134/2), 96/2 (96/13), 99/3 (99/7), 99/4, 99/5, 123 (123/2), 124 (124/2);
obr. 4-07-04: 60/1 (60/10), 59/4 (59/15), 58/1, 57 (57/2), 56/1 (56/4), 52 (52/2), 51 (51/2), 53, 54, 55/1, 46 (46/3), 47/4, 47/2, 48, 43 (43/2), 42 (42/2), 40 (40/2), 39 (39/2), 38 (38/2), 35 (35/2), 33/1 (33/8), 33/6 (33/10), 32/5, 32/1, 31/2, 31/4 (31/9), 30 (30/2), 29 (29/5), 28 (28/2), 27 (27/2), 26, 25/5, 25/7, 25/6, 25/3, 24, 22, 21 (21/2), 20 (20/2), 19/1 (19/4), 19/2, 16/3 (16/10), 15 (15/2), 14 (14/6), 13/3 (13/10), 13/7 (13/16), 13/6 (13/14), 12/2 (12/11), 12/3 (12/13), 12/4, 11/7 (11/11), 10/11 (10/13), 9/1 (9/6), 8 (8/2), 7/1 (7/19), 4 (4/4), 1/2 (1/4);

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 25 wers 2-16 (licząc od góry strony) następujący zapis:

obr. 4-07-06: 46/11, 46/13, 42/5, 36/8, 36/9, 20/12;

obr. 4-07-03: 102/8 (102/10), 100/1 (100/18), 89/2, 89/3, 80/1 (80/5), 125/2, 82 (82/2), 94/9 (94/12), 125/8, 4, 5, 7/3, 13/3, 16/2, 22 (22/2), 45/2, 48/3, 72/1, 72/2, 76/1 (76/4), 74/8 (74/19), 74/7 (74/17), 74/6 (74/15), 74/5 (74/13), 74/1 (74/11), 79/6, 79/5, 94/9

(94/12), 94/10 (94/14), 94/8, 134 (134/2), 96/2 (96/13), 99/3 (99/7), 99/4, 99/5, 123 (123/2), 124 (124/2), 6/1, 6/2, 49/4, 60/48 (60/52), 60/49 (60/55);
obr. 4-07-04: 60/1 (60/10), 59/4 (59/15), 58/1, 57 (57/2), 56/1 (56/4), 52 (52/2), 53, 54, 55/1, 46 (46/3), 47/4, 47/2, 48, 43 (43/2), 40 (40/2), 39 (39/2), 35 (35/2), 33/1 (33/8), 33/6 (33/10), 32/5, 32/1, 31/2, 31/4 (31/9), 30 (30/2), 29 (29/5), 28 (28/2), 27 (27/2), 26, 25/5, 25/7, 25/6, 25/3, 24, 22, 21 (21/2), 20 (20/2), 19/1 (19/4), 19/2, 16/3 (16/10), 14 (14/6), 13/3 (13/10), 13/7 (13/16), 13/6 (13/14), 12/2 (12/11), 12/3 (12/13), 12/4, 11/7 (11/11), 10/11 (10/13), 9/1 (9/6), 8 (8/2), 7/1 (7/19), 4 (4/4), 1/2 (1/4);

XXXII. uchylam rysunek projektu zagospodarowania terenu nr 2.0, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8 będącego częścią projektu budowlanego, stanowiącego załącznik do zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, rysunku zamiennego projektu zagospodarowania terenu nr 2.0, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji,

XXXIII. dodaję w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji wers 8 w tabeli 1 następujący zapis:

Lp.	Numer obrębu	Data przyjęcia	Znak
8	4-07-03	14.07.2025	P.1465.2025.7953

XXXIV. w pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Prezydent m.st. Warszawy decyzją Nr 99/AM/BIA/ZRID/2024 z dnia 26 kwietnia 2024 r., znak: AM-IL.6740.23.2022.GSA, zezwolił na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 5584W – ul. Białołęckiej na odcinku od ul. Kopijników do ul. Ketlinga”.

Od powyższej decyzji wpłynęło odwołanie.

W dniu 20 czerwca 2024 r. do tutejszego organu wpłynęło pismo Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 18 czerwca 2024 r. przekazujące odwołanie Pana Piotra Oleckiego oraz Pana Stanisława Sapigórskiego reprezentowanych przez r.pr. Aleksandrę Grabarską wraz z aktami sprawy.

W pierwszej kolejności tutejszy organ, pismem z dnia 24 lipca 2024 r., znak: WIR-I.7821.17.4.2024.EPJ, wezwał Pana Stanisława Sapigórskiego o przedłożenie pełnomocnictwa dla r.pr. Aleksandry Garbarskiej.

W dniu 19 sierpnia 2024 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo r.pr. Aleksandry Garbarskiej stanowiące odpowiedź na wezwanie z dnia 24 lipca 2024 r.

Organ odwoławczy uznał przedmiotowe odwołania za zasadne i zasługujące na rozpatrzenie w postępowaniu odwoławczym.

Zaznaczyć należy, że obowiązkiem organu rozstrzygającego sprawę – w ramach motywowania podjętej decyzji – jest ustosunkowanie się do wszystkich zarzutów podnoszonych przez stronę w trakcie toczącego się postępowania, odzwierciedlenie tego winno znaleźć się w uzasadnieniu decyzji, brak odniesienia się przez organ rozstrzygający sprawę do podnoszonych przez stronę zarzutów stanowi naruszenie prawa procesowego w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy (wyrok WSA w Krakowie z dnia 15 czerwca 2011 r., II SA/Kr 456/11, LEX nr 993321).

Wojewoda Mazowiecki pismem z dnia 22 sierpnia 2024 r., znak: WIR-I.7821.17.4.2024.EPJ, zawiadomił strony postępowania o nowym terminie rozpatrzenia sprawy.

Następnie, tutejszy organ przy piśmie z dnia 2 października 2024 r., znak: WIR-I.7821.17.4.2024.EPJ, wezwał organ I instancji do uzupełnienia brakujących dokumentów, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma.

Jednocześnie tego samego dnia, tj. 2 października 2024 r., tutejszy organ zawiadomił strony postępowania o nowym terminie rozpatrzenia sprawy.

W dniu 5 listopada 2024 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo Prezydenta m.st. Warszawy, stanowiące odpowiedź na wezwanie z dnia 2 października 2024 r.

Następnie, tutejszy organ przy piśmie z dnia 27 listopada 2024 r., znak: WIR-I.7821.17.4.2024.EPJ, ponownie wezwał organ I instancji do uzupełnienia brakujących dokumentów, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma.

Jednocześnie tego samego dnia, tj. 27 listopada 2024 r., tutejszy organ zawiadomił strony postępowania o nowym terminie rozpatrzenia sprawy.

W dniu 10 grudnia 2024 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo Prezydenta m.st. Warszawy zawierające prośbę o wypożyczenie akt przedmiotowej sprawy.

Organ wojewódzki przy piśmie z dnia 23 grudnia 2024 r., znak: WIR-I.7821.17.4.2024.EPJ, wypożyczył akta przedmiotowej sprawy.

W dniu 14 stycznia 2025 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo Prezydenta m.st. Warszawy, stanowiące odpowiedź na wezwanie z dnia 27 listopada 2024 r.

Następnie, Wojewoda Mazowiecki przy piśmie z dnia 22 stycznia 2025 r., wezwał pełnomocnika inwestora do uzupełnienia dokumentacji projektowej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania.

Jednocześnie tego samego dnia, tj. 22 stycznia 2025 r., tutejszy organ zawiadomił strony postępowania o nowym terminie rozpatrzenia sprawy.

W dniu 21 lutego 2025 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo pełnomocnika inwestora zawierające prośbę o wydłużenie terminu na uzupełnienie braków określonych w piśmie z dnia 22 stycznia 2025 r.

Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 298/SAAB/2025 z dnia 11 marca 2025 r., wydłużył termin na uzupełnienie braków określonych w wezwaniu z dnia 22 stycznia 2025 r.

W dniu 14 marca 2025 r., do tutejszego organu wpłynęło kolejne pismo pełnomocnika inwestora zawierające prośbę o wydłużenie terminu na uzupełnienie braków określonych w piśmie z dnia 22 stycznia 2025 r.

Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 385/SAAB/2025 z dnia 27 marca 2025 r., wydłużył termin na uzupełnienie braków określonych w wezwaniu z dnia 22 stycznia 2025 r.

Jednocześnie tego samego dnia, tj. 27 marca 2025 r., tutejszy organ zawiadomił strony postępowania o nowym terminie rozpatrzenia sprawy.

W dniu 9 kwietnia 2025 r., do tutejszego organu wpłynęło kolejne pismo pełnomocnika inwestora zawierające prośbę o wydłużenie terminu na uzupełnienie braków określonych w piśmie z dnia 22 stycznia 2025 r.

Następnie, w dniu 16 kwietnia 2025 r., wpłynęło pismo Ministra Rozwoju i Technologii, przesyłające ponaglenie Odwoływających się.

Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 608/SAAB/2025 z dnia 30 kwietnia 2025 r., wydłużył termin na uzupełnienie braków określonych w wezwaniu z dnia 22 stycznia 2025 r.

Następnie, tutejszy organ przy piśmie z dnia 8 maja 2025 r., zawiadomił strony o nowym terminie rozpatrzenia sprawy.

Kolejno, tutejszy organ przy piśmie z dnia 8 maja 2025 r., przekazał do Ministra Rozwoju i Technologii ponaglenie odwoływających, celem rozpatrzenia.

W dniu 29 maja 2025 r., do tutejszego organu wpłynęło postanowienie Ministra Rozwoju i Technologii, znak: DLI-IX.7621.22.2025.JM, uznające ponaglenie za nieuzasadnione.

W dniu 11 lipca 2025 r., do tutejszego organu wpłynęło kolejne pismo pełnomocnika inwestora zawierające prośbę o wydłużenie terminu na uzupełnienie braków określonych w piśmie z dnia 22 stycznia 2025 r.

Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 1060/SAAB/2025 z dnia 16 lipca 2025 r., wydłużył termin na uzupełnienie braków określonych w wezwaniu z dnia 22 stycznia 2025 r.

W dniu 29 sierpnia 2025 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo pełnomocnika inwestora stanowiące odpowiedź na wezwanie z dnia 22 stycznia 2025 r.

Następnie, tutejszy organ przy piśmie z dnia 7 października 2025 r., znak: WIR-I.7821.17.4.2024.EPJ, ponownie wezwał pełnomocnika inwestora do uzupełnienia dokumentacji projektowej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania.

W dniu 12 listopada 2025 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo pełnomocnika inwestora zawierające prośbę o wydłużenie terminu na uzupełnienie braków określonych w piśmie z dnia 7 października 2025 r.

Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 1689/SAAB/2025 z dnia 24 listopada 2025 r., wydłużył termin na uzupełnienie braków określonych w wezwaniu z dnia 7 października 2025 r.

W dniu 17 grudnia 2025 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo pełnomocnika inwestora stanowiące odpowiedź na wezwanie z dnia 7 października 2025 r.

Następnie, tutejszy organ przy piśmie z dnia 23 stycznia 2026 r., ponownie wezwał organ I instancji do uzupełnienia akt przedmiotowej sprawy.

Jednocześnie tego samego dnia, tj. 23 stycznia 2026 r., tutejszy organ ponownie wezwał pełnomocnika inwestora do uzupełnienia akt przedmiotowej sprawy.

W dniu 30 stycznia 2026 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo Prezydenta m.st. Warszawy stanowiące odpowiedź na wezwanie z dnia 23 stycznia 2026 r.

W dniu 4 marca 2026 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo pełnomocnika inwestora stanowiące odpowiedź na wezwanie z dnia 23 stycznia 2026 r.

Następnie, tutejszy organ przy piśmie z dnia 13 kwietnia 2026 r., ponownie wezwał pełnomocnika inwestora do uzupełnienia akt przedmiotowej sprawy.

W dniu 30 kwietnia 2025 r. oraz w dniu 15 maja 2026 r., do tutejszego organu wpłynęło pismo pełnomocnika inwestora stanowiące odpowiedź na wezwanie z dnia 13 kwietnia 2026 r.

Po przeanalizowaniu złożonego przez inwestora uzupełnienia organ stwierdził, iż w całości zostały spełnione wymogi z ww. wezwań organu wojewódzkiego.

Zatem, pismem z dnia 20 maja 2026 r., znak: WIR-I.7821.17.4.2024.EPJ, działając na podstawie art. 10 § 1 Kpa oraz art. 73 § 1 Kpa, Wojewoda Mazowiecki zawiadomił strony o zakończeniu dodatkowego postępowania dowodowego oraz możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Z powyższej możliwości strony nie skorzystały.

W toku postępowania odwoławczego ustalono co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, iż przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym postępowanie to opiera się na tych samych zasadach, co postępowanie wyjaśniające przed organem pierwszej instancji. Na organie odwoławczym spoczywa obowiązek skontrolowania czy akt, którego dotyczy odwołanie, został wydany zgodnie z obowiązującą procedurą. Przepis art. 138 § 1 Kpa stanowi, że: „Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze”.

Jednocześnie art. 11g ust. 3 ustawy zrid stanowi, że w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki.

Zauważyć należy, iż naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 Kpa. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością, a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (vide: wyrok NSA z dnia 17 października 2001 r.,

sygn. akt: I SA 1110/01). Z kolei, przepis art. 77 § 1 Kpa nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Organ administracji jest zatem zobligowany do podejmowania w toku postępowania wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy. Dokładne ustalenie stanu faktycznego możliwe jest tylko na podstawie wszystkich istotnych dowodów i poprzez wyjaśnienie wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 1981 r., (sygn. akt: SA 234/81), „zaniechanie przez organ podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego, i wyjaśnienia wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości, jest uchybieniem przepisom postępowania administracyjnego, skutkującym wadliwością decyzji”.

W orzecznictwie sądowym, jak również w doktrynie prawa administracyjnego, utrwalił się pogląd, że organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę zobowiązany jest uwzględnić zmiany stanu prawnego i faktycznego sprawy zaistniałe po wydaniu zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji i nie może ograniczyć się tylko do kontroli decyzji organu I instancji (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 września 2010 r., sygn. akt I OSK 1566/09, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 23 listopada 2010 r., sygn. akt II SA/GI 1228/10. A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kpa. Komentarz, Warszawa 2005, s. 796-797). Organ odwoławczy, w ramach swoich uprawnień kontrolnych, ocenia bowiem materiał dowodowy, uwzględniając stan faktyczny stwierdzony w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły, pomiędzy wydaniem decyzji organu pierwszej instancji, a wydaniem decyzji w postępowaniu odwoławczym.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Wojewoda Mazowiecki rozpatrzył ponownie wnioski inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Prezydenta m.st. Warszawy, w tym zbadał poprawność postępowania organu pierwszej instancji, oraz poprawność kończącej to postępowanie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione w odwołaniu.

W wyniku analizy materiału dowodowego przekazanego do organu II instancji na skutek odwołań stwierdzono, że w dniu 10 listopada 2022 r., inwestor: Prezydent m.st. Warszawy, wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 5584W – ul. Białoleckiej na odcinku od ul. Kopijników do ul. Ketlinga”.

Do wniosku w inkryminowanej sprawie inwestor załączył, zgodnie z art. 11b ust. 1 ustawy zrid, pozytywne opinie: Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 29 listopada 2021 r., znak: OTR-UO.4340.456.2021.GJ oraz Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 18 listopada 2021 r., znak: FE-ID.7211.127.2021.MRA.

Ponadto zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 ustawy zrid inwestor do wniosku dołączył opinię Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 21 grudnia 2021 r., znak: WZW.5183.1655.2021.MK/KK, opinię Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie z dnia 6 grudnia 2021 r., znak: WA.RPP.430.384.2021.AT oraz opinię Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie z dnia 25 listopada 2021 r., znak: O/WA.Z-3.4350.137.2021.ZU. Jednocześnie należy zauważyć, że inwestor nie miał obowiązku przedkładania wszystkich opinii wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 ustawy zrid, bowiem pozostałe opinie w zakresie przedmiotowej inwestycji nie były wymagane.

Ponadto, inwestor do wniosku o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 ustawy zrid, dołączył decyzję Dyrektora Zarządu Zlewni w Warszawie Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie z dnia 30 kwietnia 2021 r., znak: Wa.ZUZ.6.4210.788.2020.AZ oraz decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 18 czerwca 2020 r., znak: WOOS-II.420.275.2018.TM.27, stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, sprostowaną postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 15 lipca 2020 r., znak: WOOS-II.420.275.2018.TM.29.

Natomiast, zgodnie z art. 11d ust. 1 ustawy zrid, inwestor do wniosku załączył także mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto, do wniosku załączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

W myśl art. 11 d ust. 1 pkt 5 ustawy zrid do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r., poz. 524). Stosownie do treści art. 20 ust. 4 ustawy Prawo budowlane do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Następnie, organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Prezydenta m.st. Warszawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia, w tym dokonał oceny zachowania zgodności postępowania z procedurą.

Z akt sprawy wynika, że po stwierdzeniu kompletności wniosku pod względem formalnym, zgodnie z art. 11d ust. 1 ustawy zrid, na podstawie art. 11d ust. 5 ww. ustawy Prezydent m.st. Warszawy zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji w przedmiotowej sprawie. Zawiadomienie wysłano wnioskodawcy, właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony zostały zawiadomione w drodze obwieszczeń na tablicy ogłoszeń i w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej w Urzędzie m.st. Warszawy, a także w prasie lokalnej. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne. W zawiadomieniach wskazano miejsce, w którym strony mogą zapoznać się z dokumentacją oraz składać ewentualne uwagi i wnioski. Konieczność umieszczania obwieszczeń o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej oraz o wydaniu decyzji ma doniosłe znaczenie z uwagi na to, że na gruncie „specustaw” wprowadzono daleko idące odstępstwa od zasady oficjalności doręczeń istotnie ograniczające stosowanie ogólnych zasad kodeksu postępowania administracyjnego w postaci zasady informowania (art. 9 Kpa) i zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 Kpa). Zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz rozstrzygnięcie nie są więc doręczane wszystkim stronom postępowania. Informacje o nich mają być czerpane m.in. z obwieszczeń na stronie internetowej BIP urzędu.

W trakcie prowadzonego postępowania strony wносиły uwagi i zastrzeżenia.

W tym miejscu zauważyć z kolei należy, że zgodnie z art. 11i ustawy zrid w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane, tym samym ma zastosowanie art. 35 ustawy Prawo budowlane, który wskazuje jakich niezbędnych czynności i sprawdzeń winien dokonać organ administracji przed wydaniem przedmiotowej decyzji. W myśl art. 35 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy właściwy organ sprawdza:

- 1) zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;
- 3) kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7;
- 4) wykonanie - w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, także sprawdzenie projektu - przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymującą się aktualnym na dzień opracowania projektu - lub jego sprawdzenia -

zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Zgodnie z art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego w razie stwierdzenia naruszeń, w zakresie określonym w art. 35 ust. 1, właściwy organ nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia, a po jego bezskutecznym upływie wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 ustawy zrid w związku a art. 33 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, projekt budowlany stanowi załącznik do wniosku o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej (pozwolenia na budowę). Jeżeli treść projektu budowlanego, pozostaje w sprzeczności z treścią wniosku o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, organ jest uprawniony traktować tę rozbieżność jako nieprawidłowość w rozumieniu art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego, a więc nieprawidłowość podlegającą usunięciu w drodze postanowienia nakładającego na stronę obowiązek jej usunięcia w wyznaczonym przez organ terminie, pod rygorem odmowy uwzględnienia przedmiotowego wniosku (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2006 r., II OSK 832/06).

Konieczność przedkładania do wniosku trzech egzemplarzy projektu budowlanego wraz ze stosownym zaświadczeniem wynika, z faktu, iż w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dokonuje się zatwierdzenia tego projektu z uwagi na to, iż decyzja ta pełni funkcję pozwolenia na rozpoczęcie robót budowlanych. Projekt budowlany opracowuje się oczywiście w ramach kryteriów określonych w przepisach Prawa budowlanego, w szczególności dotyczących warunków technicznych dróg publicznych.

W końcowym etapie, Prezydenta m.st. Warszawy Nr 99/AM/BIA/ZRID/2024 decyzją z dnia 26 kwietnia 2024 r., znak: AM-IL.6740.23.2022.GSA, zezwolił na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 5584W – ul. Białołęckiej na odcinku od ul. Kopijników do ul. Ketlinga”.

Następnie zgodnie z art. 11f ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, Prezydent m.st. Warszawy zawiadomił strony o wydaniu decyzji w przedmiotowej sprawie. Zawiadomienie o wydaniu decyzji zrid wysłano wnioskodawcy, właścicielom nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony zostały zawiadomione w drodze obwieszczeń, na tablicy ogłoszeń w Urzędzie m.st. Warszawy oraz w urzędowym Biuletynie Informacji Publicznej, a także na tablicy ogłoszeń w urzędzie właściwym ze względu na przebieg drogi – tj. Urzędzie m.st. Warszawy, w urzędowym Biuletynie Informacji Publicznej i w prasie lokalnej. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości organ uznał za skuteczne. W zawiadomieniach wskazano miejsce, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę tutejszy organ stwierdził, że strony były właściwie i skutecznie zawiadomione, miały możliwość zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się w trakcie trwania postępowania. Zatem należy uznać, że postępowanie było przeprowadzone w sposób właściwy.

Natomiast, po analizie zatwierdzonej przez Prezydenta m.st. Warszawy ww. decyzją dokumentacji projektowej oraz załączonych opinii, uzgodnień i decyzji, organ II instancji stwierdził, że nie została ona wykonana zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2022 r., poz. 1679 ze zm.), a także z ustawą zrid, ustawą o drogach publicznych i ustawą Prawo budowlane.

Z uwagi na powyższe organ wojewódzki wezwał inwestora do stosownych wyjaśnień i uzupełnień, o których była mowa w powyższych akapitach.

W wyniku końcowej indukcji stwierdzono, że po przeprowadzeniu przez organ II instancji dodatkowego postępowania wyjaśniającego, przedłożony do wniosku zrid projekt budowlany jest kompletny.

Analizując decyzję Prezydenta m.st. Warszawy organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja Prezydenta m.st. Warszawy czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 ustawy zrid, zawiera, bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (przedstawione na mapach w skali 1:500 stanowiących graficzną część projektu zagospodarowania terenu zawartego w projekcie budowlanym). Decyzja zawiera

także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektami podziałów nieruchomości w skali 1:500 wraz z wykazami zmian gruntowych, stanowiące załącznik do decyzji). Ponadto na mocy decyzji zrid zatwierdzono projekt budowlany, stanowiący załącznik do decyzji. W decyzji określono także warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska oraz ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga jednak dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej.

Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 Kpa umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie, co do istoty sprawy.

Powyższe stanowisko organu II instancji znajduje swoje potwierdzenie w najnowszym orzecznictwie sądowym. I tak np. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z siedzibą w Warszawie z dnia 6 września 2018 r. VIII SA/Wa 572/18 wskazano, że: „Stosownie do zasady dwuinstancyjności postępowania, wyrażonej w art. 15 KPA, organ odwoławczy obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę będącą przedmiotem postępowania przed organem I instancji. Istota administracyjnego toku instancji polega bowiem na dwukrotnym rozstrzygnięciu tej samej sprawy, nie zaś na kontroli zasadności argumentów strony podniesionych w stosunku do orzeczenia organu I instancji. Wynika to również z brzmienia art. 138 KPA, który przyznaje organowi odwoławczemu kompetencje do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, czego następstwem jest utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji (§ 1 pkt 1) bądź uchylenie i zmiana zaskarżonej decyzji (§ 1 pkt 2). Organ odwoławczy rozpoznaje sprawę ponownie merytorycznie w jej całości. Oznacza to, że ma on obowiązek rozpoznać wszystkie okoliczności, w tym również żądania, wnioski i zarzuty strony oraz ustosunkować się do nich w uzasadnieniu swojej decyzji (postanowienia) - por. B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz wyd. 11, Warszawa 2011, komentarz do art. 138, Nb 1 i 5 i powołane tam orzecznictwo). Natomiast wydanie decyzji kasacyjnej (postanowienia) i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji jest wyjątkiem od merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, a zatem niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca art. 138 § 2 KPA Dopuszczalność wydania tego rodzaju decyzji (postanowienia), ze względu na treść art. 138 § 2 w zw. z art. 136 KPA wiąże się ze stwierdzeniem przez organ odwoławczy istnienia podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, jednak stwierdzone braki postępowania nie są możliwe do usunięcia w trybie art. 136 KPA, który przewiduje, że organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. Jeżeli zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, to w pierwszej kolejności organ odwoławczy powinien rozważyć zastosowanie art. 136 KPA nie zaś przekazywać sprawę do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji. Organ odwoławczy może wydać decyzję kasacyjną (postanowienie) jedynie wówczas, gdy organ I instancji z powodu naruszenia przepisów postępowania w ogóle nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego, albo przeprowadził je w taki sposób, że konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. To organ odwoławczy ma podjąć wszelkie możliwe kroki w celu merytorycznego załatwienia sprawy, a nie uwalniać się od obowiązku orzekania, przekazując sprawę organowi pierwszej instancji. Jednocześnie ma prawo do tego, aby własne orzeczenie, którego nieodłączną częścią jest uzasadnienie, sformułować w taki sposób, który doprowadzi do usunięcia wad rozstrzygnięcia (wskazanego w osnowie) i uzasadnienia orzeczenia organu pierwszej instancji. Innymi słowy, decyzja kasacyjna (postanowienie) może zapaść, jeśli wątpliwości organu odwoławczego co do stanu faktycznego nie można wyeliminować w trybie art. 136 KPA (por. wyroki WSA w Poznaniu z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. akt II SA/Po 229/14, WSA w Lublinie z dnia 18 marca 2013 r., sygn. akt II SA/Lu 44/13, czy WSA we Wrocławiu z dnia 5 września 2013 r., sygn. akt II SA/Wr 349/13 – dostępne na stronie internetowej orzeczeń sądów administracyjnych: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).”

Mając na względzie powyższą doktrynę sądową, odstępstwem od tej ogólnej zasady jest wskazane wyżej, a wynikające z art. 138 § 2 Kpa uprawnienie organu odwoławczego do wydania decyzji kasacyjnej i nie stanowi naruszenia zasady dwuinstancyjności.

Przedstawione powyżej działanie organu administracji publicznej I instancji należy ocenić jako dążenie do wyważenia słusznego interesu obywatela i ochrony interesów osób trzecich. Spostrzeżenie to przemawia w konsekwencji za wykonaniem obowiązku wynikającego z ww. art. 6, 7, 8, 10, 77, 80 i 84 Kpa. Na potwierdzenie, w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazuje się, że: „(...) ustawodawca wymaga przeprowadzenia tylko tych dowodów, które są istotne z punktu widzenia rozpatrywanej sprawy. Zgodnie z art. 7 k.p.a. w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Użycie słowa „niezbędne” w przytoczonym przepisie wskazuje, że ustawodawca nie formułuje bezwzględnego obowiązku podjęcia wszystkich możliwych działań, które w jakimkolwiek stopniu i przy jakimkolwiek prawdopodobieństwie mogłyby wyjaśnić sprawę. Przeciwnie, organ administracji publicznej musi uwzględnić wytyczne zawarte w art. 7 k.p.a. i rozważyć, czy dany środek dowodowy jest niezbędny do wyjaśnienia sprawy, tj. czy skorzystanie z danego źródła informacji jest zasadne i wykonalne, jaka jest szansa pozyskania istotnych danych, jakie są koszty takiego przedsięwzięcia, jak poszukiwanie dalszych dowodów wpłynę na ekonomikę procesową itd.” (wyrok z dnia 13.02.2018 r. sygn. akt II OSK 3334/17).

W wyniku analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, organ odwoławczy dostrzegł, iż rozstrzygnięcie zawarte w decyzji Prezydenta m.st. Warszawy, wymaga dokonania rewizji decyzji Prezydenta m.st. Warszawy w sentencji zaskarżonej decyzji, poprzez dokonania korekty zapisów znajdujących się w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji na stronie 1, 4, 9, 10, 11, 12, 15, 19, 21, 22, 23, 24, 25. Wskazane zapisy zaskarżonej decyzji nie odpowiadały bowiem stanowi faktycznemu niniejszej sprawy.

Koniecznym było również dokonanie korekty części projektu budowlanego tj.: rysunek pn.: „Projekt zagospodarowania terenu” rysunek 2.0, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, stanowiący część projektu budowlanego oraz integralną część zaskarżonej decyzji jako załącznik, stanowiącego część projektu budowlanego.

Jednocześnie organ wojewódzki zatwierdził podział nieruchomości wraz z wykazem zmian gruntowych pod numerem P.1465.2025.7953 z dnia 14 lipca 2025 r. w zakresie działki o nr ew. 60/48 i 60/49 z obrębem 4-07-03. Wobec czego, koniecznym było dodanie zapisu dotyczącego podziału nieruchomości.

Zatem organ odwoławczy uchylił i ustalił powyższe kwestie na potrzeby powyższej inwestycji i orzekł w tym zakresie w treści wskazanej w sentencji niniejszej decyzji.

Organ wojewódzki dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 Kpa, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem decyzji Prezydenta m.st. Warszawy było m. in. ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren, zatwierdzenie podziału nieruchomości i projektu budowlanego oraz ustaleń dotyczących materii, o której stanowi art. 11f ust. 1 pkt 8 ustawy zrid, a te pozostają zgodne z wnioskiem inwestora (skorygowanym w trakcie postępowania odwoławczego) oraz z decyzją organu I instancji.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom specustawy drogowej oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w niniejszej decyzji.

W wyniku powyższych czynności wynikających z prowadzonego przez organ wojewódzki postępowania odwoławczego, w przedłożonym projekcie budowlanym wskazano w sposób jednoznaczny projektowaną linię rozgraniczającą oraz granice działek ewidencyjnych przed i po podziale. Podkreślić należy, iż projekt zagospodarowania terenu został sporządzony na mapie do celów projektowych, przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, tj. o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne, na mapie zawierającej podpis osoby reprezentującej organ prowadzący państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny. Prócz tego, wskazać należy, iż projekt został sporządzony przez projektantów posiadających zaświadczenia, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane, i aktualnych na dzień opracowania projektu. Wszystkie strony oraz załączniki zostały ponumerowane. Przedłożona dokumentacja jest zgodna z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego

zakresu i formy projektu budowlanego oraz rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego oraz powyższych uzupełnień i wyjaśnień inwestora, Wojewoda Mazowiecki stwierdził, że uzupełniony zgodnie z ww. wezwaniem projekt budowlany spełnia wymogi zawarte w art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy Prawo budowlane oraz w rozporządzeniu Ministra Rozwoju w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego.

Następnie, organ II instancji przeanalizował zarzuty zawarte w odwołaniu.

Rozpatrując odwołanie, na wstępie należy wyjaśnić, że zarówno organ I instancji orzekający w sprawie, jak i organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które wydając decyzje w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są uprawnionymi do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań, a jedynie do weryfikacji zaproponowanych przez inwestora rozwiązań pod względem ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z wyrokiem WSA w Bydgoszczy z dnia 3 października 2018 r. sygn. akt II.SA/Bd 521/18, ocena organów administracji dotycząca racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, ma charakter pozaprawny. O przebiegu drogi i rozwiązaniach technicznych decyduje zarządca (wnioskodawca) i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno - wykonawcze. Oceniając to, czy decyzja lokalizacyjna w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich należy mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycję drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Wywłaszczenie jest dopuszczalne tylko na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem (art. 21 ust. 2 Konstytucji RP). Pozyskiwanie gruntów na cele inwestycyjne, określone specustawą drogową, nie odbywa się z pokrzywdzeniem ich właścicieli, gdyż właścicielom przejmowanych nieruchomości będzie przysługiwało odszkodowanie. Pozbawienie prawa własności stanowi realizację celu publicznego, jakim jest budowa dróg służących polepszeniu komunikacji oraz niezbędnej do ich prawidłowego funkcjonowania infrastruktury technicznej.

W tym miejscu należy wskazać, że dodatkowo, zgodnie z art. 11d ust. 1 ustawy zrid, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno organ I instancji jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach ustawy zrid, bowiem stosownie do przepisu art. 11e ww. ustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok NSA z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13).

Inwestor jest kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym orzecznictwie sądowoadministracyjnego w przedmiotowej materii (wyroki NSA z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt VII SA/Wa 1467/19, z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt II OSK 3190/19, z dnia 9 września 2020 r., sygn. akt II SA/GI 375/20, z dnia 26 sierpnia 2021 r., sygn. akt VIII SA/Wa 255/21, z dnia 13 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Sz 74/21, z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt VII SA/Wa 1623/22, z dnia 5 lipca 2023 r., sygn. akt II SA/GI 639/23, z dnia 13 września 2017 r., sygn. akt II OSK 1705/17, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, i z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14; wyroki WSA w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt

VII SA/Wa 2952/16, z dnia 30 stycznia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2513/16, i z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2446/15), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Zadaniem organu II instancji w postępowaniu administracyjnym jest rozważenie, jak należy daną - indywidualnie rozpatrywaną - sprawę rozstrzygnąć zgodnie z zasadą praworządności i zasadą prawdy obiektywnej, a nie tylko, rozważyć czy utrzymać lub zmienić rozstrzygnięcie organu I instancji. Obowiązkiem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy tak, jak gdyby nie było rozstrzygnięcia organu I instancji (wyrok WSA w Gdańsku z dnia 12 czerwca 2012 r., o sygn. I SA/Gd 357/12).

Chodzi zatem o to, by przeprowadzono dwukrotnie merytoryczne postępowanie, by dwukrotnie oceniono dowody, w sposób rzeczowy i poważny przeanalizowano wszelkie argumenty i opinie, i w konsekwencji doprowadzono do wydania takiego rozstrzygnięcia, które najlepiej odpowiadać będzie prawu, interesowi publicznemu i słusznym interesom strony.

Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt II OPS 2/14 przywołał stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całej społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonej; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wyłączonej. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonej nieruchomości może unicestwić całą inwestycję. Należy ponadto mieć na uwadze, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa zarządca drogi (dla dróg krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, dla dróg wojewódzkich – zarząd województwa, dla dróg powiatowych – zarząd powiatu, a dla dróg gminnych – odpowiednio wójt, burmistrz, prezydent miasta).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 ustawy zrid w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w ww. ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Ponadto decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach Prawa budowlanego, organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt VII SA/Wa 1583/13).

Wprowadzenie regulacji prawnej, polegającej m.in. na uproszczeniu postępowania w sprawie nabywania nieruchomości położonych na terenach przeznaczonych na budowę dróg, w tym rezygnacja z indywidualnej oceny niezbędności lokalizacji drogi na każdej nieruchomości, jest zamierzoną decyzją ustawodawcy wpisaną w ratio legis ustawy zrid (orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego: postanowienie z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt SK 17/13, publ. OTK-A 2015/1/5; wyrok z dnia 6 czerwca 2006 r., sygn. akt

K 23/05, publ. OTK ZU nr 6/A/2006, poz. 62; wyrok z dnia 16 października 2012 r., sygn. akt K 4/10, publ. OTK ZU nr 9/A/2012, poz. 106).

Ustawa zrid przyjęła więc bardzo szybki i „bezdyskusyjny” tryb postępowania wyłączeniowego. Może on budzić wątpliwości co do swoich ekonomicznych i społecznych skutków, ale takie są właśnie obowiązujące wzorce prawne. Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 16 października 2012 r., sygn. akt K 4/10, radykalne skrócenie i uproszczenie procedury wyłączeniowej jest niezbędne, gdyż konieczność działania organów według innych reguł „paraliżowałaby prowadzenie inwestycji drogowych”.

Zauważyć bowiem trzeba, iż ustawa zrid, w oparciu o przepisy której wydano zaskarżoną decyzję Prezydenta m.st. Warszawy, jest aktem prawnym szczególnym, przewidującym uproszczoną (przyśpieszoną) procedurę przygotowania i realizacji inwestycji drogowych. Jest oczywiste, że szybka i sprawna budowa dróg publicznych w Polsce i w związku z tym poprawa infrastruktury drogowej, leży w interesie społecznym i gospodarczym. Tymi okolicznościami należy uzasadniać z jednej strony znaczne zwiększenie uprawnień inwestora, natomiast z drugiej – zdecydowane ograniczenie uprawnień właścicieli nieruchomości znajdujących się w obszarze inwestycji.

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak również zarzutów Odwołujących, Wojewoda Mazowiecki stwierdza, że ustalenie lokalizacji przedmiotowej inwestycji drogowej, w koncepcji przedstawionej przez inwestora i zatwierdzonej w decyzji Prezydenta m.st. Warszawy, jest prawidłowe. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w przedstawionej zarówno powyżej jak i poniżej argumentacji.

Jak już wskazano powyżej, w postępowaniu w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, organ jest związany wnioskiem inwestora, co do kształtu i przebiegu inwestycji. W przepisach ustawy zrid, ustawodawca nie upoważnił bowiem organów do oceny racjonalności czy słuszności zaproponowanych rozwiązań projektowych. Oznacza to, że organy nie mogą korygować trasy i zakresu inwestycji, ani dokonywać zmian w projekcie. Przepisy ustawy zrid nakładają na organ architektoniczno-budowlany wyłącznie obowiązek oceny zgodności z prawem przedstawionej inwestycji drogowej. To inwestor wyznacza miejsce oraz sposób realizacji inwestycji.

Przy tym przepisy ustawy zrid, nie zobowiązują inwestora do przedstawienia różnych wariantów przebiegu planowanej inwestycji i nie ma on obowiązku uwzględniać oczekiwań stron postępowania. Organy orzekające w przedmiotowej sprawie nie posiadały kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań, co do jej przebiegu. Gospodarzem projektu jest tylko inwestor, zaś organ wydający decyzję w oparciu o przedłożony projekt nie jest uprawniony do ingerowania w jego założenia, w tym w przebieg inwestycji liniowej.

Tym samym, to inwestor dokonuje wyboru najkorzystniejszych rozwiązań, a rola organu ogranicza się do sprawdzenia kompletności wniosku w świetle wymogów ustawowych oraz tego, czy przedstawiona koncepcja mieści się w granicach wyznaczonych przez prawo. Stosownie bowiem do przepisu art. 11e ustawy zrid, nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Stanowisko to jest ugruntowane i jednolite w orzecznictwie sądów administracyjnych, powołanym w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Wprowadzenie regulacji prawnej, polegającej m.in. na uproszczeniu postępowania w sprawie nabywania nieruchomości położonych na terenach przeznaczonych na budowę dróg, w tym rezygnacja z indywidualnej oceny niezbędności lokalizacji drogi na każdej nieruchomości, jest zamierzoną decyzją ustawodawcy wpisaną w ratio legis ustawy zrid (orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego: postanowienie z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt SK 17/13, publ. OTK-A 2015/1/5, wyrok z dnia 6 czerwca 2006 r., sygn. akt K 23/05, publ. OTK ZU nr 6/A/2006, poz. 62, wyrok z dnia 16 października 2012 r., sygn. akt K 4/10, publ. OTK ZU nr 9/A/2012, poz. 106).

Analiza dokumentacji projektowej zatwierdzonej decyzją Prezydenta m.st. Warszawy wykazała natomiast, że niemożliwe było zaprojektowanie przedmiotowej inwestycji bez zajęcia części działek należących do stron postępowania, w takim zakresie, jak to zostało określone w zaskarżonej decyzji. Zdaniem wojewody, zatwierdzony projekt budowlany nie przewiduje rozwiązań, które wprowadzają nadmierną, a w szczególności

nieuzasadnioną ingerencję w prawo własności stron postępowania. Ingerencja we własność związana z realizacją inwestycji odpowiada tylko jej koniecznemu zakresowi.

Podkreślić przy tym należy, iż konstytucyjna ochrona prawa własności nie jest bezwarunkowa i w szczególnych przypadkach, przewidzianych ustawami, może podlegać ograniczeniu. Zaznaczenia wymaga, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może pozbawiać prawa własności właścicieli nieruchomości, przejętych pod realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu ustawy zrid, gdyż stanowi to cel publiczny, a wyłączonego właścicielowi/użytkownikowi wieczystemu, w odrębnym postępowaniu, zostaje przyznane odszkodowanie (wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 listopada 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1841/15).

W przypadku realizacji celów publicznych niemal zawsze dochodzi bowiem do nieuchronnej kolizji interesu publicznego i interesów indywidualnych. Co do zasady, w tego rodzaju sytuacji prymat przyznany zostaje interesowi publicznemu, chyba że zakres planowanej ingerencji w prawo podmiotowe doprowadziłby do naruszenia jego istoty (art. 64 ust. 3 Konstytucji RP), co w niniejszej sprawie, zdaniem organu II instancji, nie miało miejsca.

Warto dodać, iż nie wydaje się możliwe zaprojektowanie inwestycji w zakresie dróg publicznych o takim przebiegu przez nieruchomości nie stanowiące własności publicznej, który nie wzbudzałby sprzeciwu przynajmniej części właścicieli tych nieruchomości. Sprzeciw taki wydaje się być oczywiście naturalnym odruchem ochrony sposobu wykonywania własności nieruchomości przez jej dotychczasowego właściciela, jednakże rozwój urbanizacyjny skutkuje zwiększającym się ograniczaniem indywidualnych praw właścicielskich na rzecz konieczności rozwoju infrastruktury o publicznej lub społecznej użyteczności w ramach społecznej funkcji prawa własności. W takich okolicznościach inwestor zawsze będzie narażony na niezadowolenie części właścicieli działek z przyjętych rozwiązań lokalizacyjnych i projektowych, ponieważ to on samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji.

Jak już wskazano w niniejszej decyzji, zezwolenie na realizację inwestycji drogowej w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób lub podmiotów których prawa lub interesy mogą być przez to zezwolenie zagrożone lub naruszone. Granice tych praw i interesów określają przepisy prawa budowlanego oraz innych aktów prawnych wydanych na podstawie i w wykonaniu przepisów tego prawa lub przepisów wydanych dla ochrony środowiska. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonego przebiegu inwestycji. Nieuwzględnienie ich nie może jednak stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Zaprojektowanie drogi w takim kształcie i przebiegu inwestycji, okazało się konieczne i pozwalające na spełnienie wszystkich warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Zaznaczyć przy tym trzeba, że projekt zagospodarowania działki lub terenu podlega sprawdzeniu tylko pod kątem zgodności z przepisami, w tym zwłaszcza techniczno-budowlanymi. Natomiast rozwiązania techniczne, ujęte w projekcie budowlanym, nie podlegają badaniu przez organy administracji architektoniczno-budowlanej. Organ ten nie jest uprawniony do badania zgodności projektu budowlanego z przepisami techniczno-budowlanymi lub z innymi przepisami prawa, poza przepisami określającymi wymogi ochrony środowiska. Wynika to zarówno z treści art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, jak i faktu uchylecia przepisu art. 35 ust. 2 ustawy Prawo budowlane (wyrok NSA w Warszawie z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt II OSK 1569/11, oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 marca 2013 r., sygn. akt VII SA/Wa 176/13).

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 80, poz. 718), która weszła w życie w dniu 11 lipca 2003 r., wprowadziła bowiem zasadę wyłącznej odpowiedzialności za projekt architektoniczno-budowlany projektanta oraz osoby sprawdzającej projekt (art. 20 ustawy Prawo budowlane). Sprawdzenie zgodności z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, zostało natomiast

ograniczone dla organu administracji architektoniczno-budowlanej do projektu zagospodarowania działki (art. 35 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo budowlane).

Rozszerzająca interpretacja uprawnień organu w zakresie kontroli na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane oznaczałaby w istocie przywrócenie uchylonej zasady oceny materialnych rozwiązań projektu budowlanego przez organ i stanowiłaby naruszenie zasady związania organów administracji publicznej prawem (art. 7 Kpa) (wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2952/16).

Z powyższego wynika, iż organ architektoniczno-budowlany, od dnia 11 lipca 2003 r., nie ma uprawnień do merytorycznego badania projektu budowlanego i zgodności z przepisami techniczno-budowlanymi (uzyskanie wymaganych opinii, uzgodnień i sprawdzeń rozwiązań projektowych w zakresie wynikającym z przepisów prawa należy do obowiązków projektanta). Jak wyżej wskazano, od tej daty wprowadzono zasadę wyłącznej odpowiedzialności projektanta i osoby sprawdzającej za projekt architektoniczno-budowlany. Odpowiedzialność projektanta stanowi gwarancję dla inwestora i dla organu, że projekt jest opracowany zgodnie z przepisami, co zwalnia organy architektoniczno-budowlane z jego szczegółowego badania, poza przypadkami opisanymi w art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy Prawo budowlane (wyrok NSA z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt II OSK 2057/17).

To projektant odpowiada za opracowanie projektu inwestycji w sposób zapewniający bezpieczeństwo użytkowania, a nie organ udzielający zezwolenia na realizację inwestycji w postaci decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Nieprzestrzeganie przez projektanta przy projektowaniu przepisów prawa może powodować odpowiedzialność zawodową w budownictwie (art. 95 ustawy Prawo budowlane) skutkującą nałożeniem jednej z kar wymienionych w art. 96 ustawy Prawo budowlane, aż do zakazu wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, na okres od roku do 5 lat, połączonego z obowiązkiem złożenia egzaminu, o którym mowa w art. 12 ust. 3 tej ustawy. Niezależnie od odpowiedzialności korporacyjnej, projektant – jako podmiot gospodarczy – może podlegać dochodzeniu roszczeń cywilnoprawnych związanych ze szkodami będącymi efektem wadliwego projektowania.

Tym samym, organ zatwierdzający projekt budowlany i wydający pozwolenie budowlane kontroluje wyłącznie, czy zostało złożone stosowne oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej (art. 20 ust. 4 w zw. z art. 35 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo budowlane), co – jak wyżej wskazano – w niniejszej sprawie ma miejsce, a całkowitą odpowiedzialność za zgodność projektu budowlanego z prawem ponoszą projektanci (wyrok WSA w Warszawie z dnia 30 stycznia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1627/14).

Jak zasygnalizowano wyżej, tak określona odpowiedzialność projektanta ma stanowić gwarancję dla inwestora, ale i dla organu, że projekt został opracowany zgodnie z przepisami. Tym samym, organ nie jest władny nakazać inwestorowi przyjęcie i zastosowanie konkretnych rozwiązań technicznych, zgodnie z wolą uczestników postępowania.

Organ orzekający w sprawie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej nie ma podstaw do zakwestionowania przyjętych przez inwestora rozwiązań technicznych, jak również nie może nakazać inwestorowi zmiany przyjętych rozwiązań projektowych. Powyższe wykracza bowiem poza zakres uprawnień organu. Ponownie warto zaznaczyć też, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa, organ architektoniczno-budowlany zobligowany jest zezwolić na realizację inwestycji drogowej.

Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 lipca 2021 r., sygn. akt II OSK 852/21, zapadłym na gruncie przepisów ustawy zrid: „Organ administracji nie może dokonywać jakichkolwiek zmian np. w zakresie lokalizacji, przebiegu oraz planowanych parametrów technicznych konkretnej inwestycji. Organ wydający zezwolenie realizacyjne nie może w ramach tych przepisów uznaniowo modyfikować przebiegu linii rozgraniczających oraz linii podziału, jeżeli zaproponowane rozwiązanie projektowe nie narusza prawa. Rolą orzekającego w sprawie organu jest sprawdzenie kompletności wniosku w świetle wymogów ustawowych oraz tego, czy koncepcja składającego wniosek mieści się w granicach wyznaczonych przez prawo.”

Biorąc pod uwagę stanowisko inwestora oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, organ odwoławczy stwierdza, iż stanowisko to nie nosi znamion dowolności, zostało oparte o rzeczowe i logiczne argumenty.

Podkreślić należy, że ustawa zrid służy realizacji celu publicznego, jakim jest budowa dróg publicznych. Przepisy ustawy zrid nie zawierają legalnej definicji pojęcia inwestycji z zakresu dróg publicznych, odsyłając w tym zakresie do definicji drogi publicznej z ustawy o drogach publicznych. Zgodnie z zawartą tam regulacją jest to droga zaliczona do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy zgodnie z jej przeznaczeniem, ograniczeniami i wyjątkami określonymi w przepisach. Zgodnie z art. 4 pkt 2 ww. ustawy drogą jest budowla wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiąca całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym. Drogi publiczne i wewnętrzne są zatem budowlami w rozumieniu ustawy Prawo budowlane. Zasadnicze znaczenie dla stosowania ustawy zrid ma jednak definicja budowy drogi zawarta w ustawie o drogach publicznych, zgodnie z którą jest ona wykonywaniem połączenia drogowego między określonymi miejscami lub miejscowościami, a także jego odbudową i rozbudową.

Przebudowa drogi oznacza, zgodnie z art. 4 pkt 18 ustawy o drogach, wykonywanie robót, w których wyniku następuje podwyższenie parametrów technicznych i eksploatacyjnych istniejącej drogi, niewymagających zmiany granic pasa drogowego. Wykonywanie robót budowlanych polegających na przebudowie dróg jest zwolnione z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę i podlega jedynie zgłoszeniu właściwemu organowi.

Zgodnie z art. 3 pkt 6 ustawy Prawa budowlanego przez budowę należy rozumieć wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego. Zarówno w przypadku remontu drogi, jak i jej przebudowy, roboty budowlane ograniczają się do istniejących granic pasa drogowego.

Wykładnia celowościowa ustawy zrid prowadzi do wniosków, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dotyczy budowy nowej drogi (ewentualnie jej rozbudowy). Towarzyszy jej zajęcie i przejście prawa własności nieruchomości nią objętych na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego. Okoliczności te odróżniają budowę od przebudowy lub remontu, co prowadzi do wniosku, że zakresu ustawy zrid nie należy rozszerzać na powyższe pojęcia.

Przy tym wskazać należy, że zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy zrid, akt ten określa zasady i warunki przygotowania inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu przepisów ustawy o drogach publicznych, nie zaś jakichkolwiek dróg. Wprowadzie decydujące dla jej zastosowania znaczenie ma nie tyle aktualny, co docelowy status drogi, nie ma zatem podstaw, by niejako per se odmawiać jej zastosowania z tego i tylko tego powodu, że projektowana droga publiczna wytyczona jest np. po śladzie istniejącej drogi wewnętrznej (wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2933/16).

Mając na uwadze charakter ustawy zrid oraz rodzaj przedmiotowej inwestycji, w ocenie organu wojewódzkiego, postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie zostało przeprowadzone poprawnie i w wystarczającym zakresie. Organ I instancji zgromadził niezbędne dowody w celu wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w zakresie wskazanym we wniosku zrid i dokonał ich prawidłowej oceny, a przedstawione działanie organu administracji publicznej I instancji należy ocenić jako dążenie do wyważenia słusznego interesu obywatela i ochrony interesów osób trzecich. Spostrzeżenie to przemawia w konsekwencji za wykonaniem obowiązku wynikającego z ww. art. 7, 77 i 80 Kpa. Na potwierdzenie, w orzecznictwie NSA wskazuje się, że: „(...) ustawodawca wymaga przeprowadzenia tylko tych dowodów, które są istotne z punktu widzenia rozpatrywanej sprawy. Zgodnie z art. 7 Kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Użycie słowa „niezbędne” w przytoczonym przepisie wskazuje, że ustawodawca nie formułuje bezwzględnego obowiązku podjęcia wszystkich możliwych działań, które w jakimkolwiek stopniu i przy jakimkolwiek prawdopodobieństwie mogłyby wyjaśnić sprawę. Przeciwnie, organ administracji publicznej musi uwzględnić wytyczne zawarte w art. 7 k.p.a. i rozważyć, czy dany środek dowodowy jest niezbędny do wyjaśnienia sprawy, tj. czy skorzystanie z danego źródła informacji jest zasadne i wykonalne, jaka jest szansa pozyskania istotnych danych, jakie są koszty takiego przedsięwzięcia, jak poszukiwanie dalszych dowodów wpłynę na ekonomikę procesową itd.” (wyrok NSA z dnia 13 lutego 2018 r. sygn. akt II OSK 3334/17).

W ocenie organu II instancji, w zakresie interesu prawnego Odwołującego, organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w sposób rzetelny, zgodny z wymogami Kpa, wystarczający do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia, czyniąc tym samym zadość art. 7, art. 77 i art. 80 Kpa. Według Wojewody Mazowieckiego, uzasadnienie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy, pozwala na poznanie motywów, którymi organ I instancji kierował się przy załatwianiu sprawy, a ustalenia poczynione przez organ I instancji, wskazujące na spełnienie przesłanek niezbędnych dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację zamierzonego przedsięwzięcia, znajdują odzwierciedlenie w aktach sprawy.

Ponadto analiza dokumentacji projektowej zatwierdzonej decyzją Prezydenta m.st. Warszawy wykazała, że niemożliwe było zaprojektowanie przedmiotowej inwestycji bez zajęcia części działki, w takim zakresie, jak to zostało określone w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z przepisami ustawy zrid, przedsięwzięcie, jakim jest inwestycja w zakresie dróg publicznych, może być realizowana wyłącznie ze wskazaniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych. Na gruncie ustawy zrid linie rozgraniczające teren inwestycji powinny obejmować teren, który przeznaczony jest pod projektowaną inwestycję drogową. Zakres zajęcia tego terenu wynika z kolei z projektu budowlanego, który jest niezbędnym elementem wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a następnie stanowi integralną część tej decyzji, jako jeden z załączników. W konsekwencji inwestor nie może pozyskiwać więcej terenu pod realizację inwestycji niż ten, który jest niezbędny. Zajęcie każdej z działek, czy to częściowe, czy w całości, jest uzasadnione i wynika z konieczności zapewnienia prawidłowych i bezpiecznych rozwiązań technicznych budowanej drogi.

W liniach rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji drogowej znalazła się zatem jedynie ta część nieruchomości, której przejęcie z mocy prawa na rzecz jednostki samorządu terytorialnego jest konieczne.

W odniesieniu natomiast do zarzutów wskazanych w odwołaniu, organ I instancji w piśmie z dnia 4 listopada 2024 r., wskazał, iż: „Odnosząc się do zarzutów odwołującego, należy zauważyć, że obowiązkiem organu administracji, wynikającym z zawartej w art. 7 Kpa zasady prawdy obiektywnej, jest dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy. Organ administracji jest zobowiązany do podejmowania wszelkich kroków zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i powinien prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do państwa. Obowiązek ten jest realizowany dzięki nakazowi zebrania i wyczerpującego rozpatrzenia przez organ administracji całego materiału dowodowego. Przedmiotowe postępowanie administracyjne prowadzone przez Organ I instancji nie naruszało zapisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego, czy art. 32 ust. 1 Konstytucji RP według którego wszyscy są równi wobec prawa. Ponadto odwołujący zgodnie z treścią art. 10 Kpa czynnie brał udział w każdym stadium postępowania o czym świadczą pisma strony wraz z odpowiedziami organu, które zostały załączone w aktach sprawy. W toku postępowania odwołujący był niejednokrotnie poinformowany, że jako strona postępowania ma możliwość dołączenia do akt sprawy posiadanych dokumentów. Mimo otrzymanych od strony postępowania licznych pism w przedmiotowej sprawie nie został dostarczony do organu żaden materiał dowodowy mogący mieć wpływ na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniu, informuje, że decyzja Prezydenta m.st. Warszawy została wydana na podstawie art. 11a ustawy zrid, zgodnie z art. 19 ustawy o drogach publicznych investorem przedmiotowej inwestycji jest Prezydent m.st. Warszawy, a decyzje zrid zgodnie z art. 11a ust. 1 wydaje właściwy starosta tj. w tym przypadku Prezydent m. st. Warszawy z uwagi na fakt, iż Warszawa jest miastem na prawach gminy i powiatu, Prezydent m. st. Warszawy wykonuje funkcje starosty oraz zarządu powiatu, co wynika wprost z ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r., poz. 107), oraz z ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2018 r., poz. 1817) dla elementów, o których mowa w art. 11f ust. 1, objętych przedmiotową inwestycją.

Jednocześnie należy zauważyć, że organ wydający decyzje o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest zobowiązany jedynie do oceny prawnej dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę. Nie może natomiast dokonywać oceny słuszności, racjonalności lub opłacalności zamierzenia inwestycyjnego wnioskowanego przez zarządcę drogi

publicznej. Organ orzekający nie może odmówić wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w wersji wnioskowanej przez zarządcę drogi publicznej, jeżeli nie narusza obowiązującego prawa. Zgodnie z wyrokiem z 18 kwietnia 2007 r. (IV SA/Wa 46/07) WSA w Warszawie organ, który wydaje decyzje o realizacji inwestycji celu publicznego, nie jest upoważniony do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, ani też do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań. Inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji”.

W przedmiotowej sprawie wszystkie istotne w sprawie fakty i zdarzenia zostały ustalone oraz w dostateczny sposób rozważone. Ponadto materiał zgromadzony w sprawie daje jednoznaczną odpowiedź, co do istotnych elementów niezbędnych dla sformułowania oceny prawnej rozpatrywanej sprawy oraz zapewnia możliwość oceny zgodności z prawem zaskarżonego aktu.

Reasumując według Wojewody Mazowieckiego, uzasadnienie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy, pozwala na poznanie motywów, którymi organ I instancji kierował się przy załatwianiu sprawy, a ustalenia poczynione przez organ, wskazujące na spełnienie przesłanek niezbędnych dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację zamierzonego przedsięwzięcia, znajdują odzwierciedlenie w aktach sprawy.

Podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę Odwołującą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, bowiem nie przekracza zasady swobodnej oceny dowodów, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem.

Co prawda Odwołujący mają prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności swoich zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni.

Reasumując należy uwzględnić, iż zarządca drogi zamierzający zrealizować inwestycję drogową, przy projektowaniu jej przebiegu uwzględnił optymalny dla siebie przebieg. Zaprojektowanie drogi publicznej przebiegającej przez nieruchomości stanowiące nie tylko własność publiczną, ale także podmiotów prywatnych, z reguły prowadzi do sprzeciwu właścicieli tych nieruchomości.

W takich okolicznościach działania inwestora wywołują poczucie zagrożenia, ponieważ samodzielnie dokonuje on wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, ale musi mieć na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

W niniejszej sprawie ani Prezydent m.st. Warszawy ani Wojewoda Mazowiecki jako organ odwoławczy, nie mogą dokonać zmian w przedstawionej przez inwestora koncepcji przebiegu przedmiotowej inwestycji drogowej. Przy czym zapisy ustawy zrid nie określają obowiązku zaproponowania przez inwestora różnych wariantów przebiegu planowanej inwestycji i nie ma on obowiązku uwzględniać oczekiwań stron postępowania czy innych podmiotów, dlatego też organy orzekające w I instancji i II instancji mają jedynie obowiązek dokonać oceny zgodności z prawem takiego wariantu, jaki przedstawił inwestor. Ponadto nie jest wymagana zgoda właściciela gruntu przeznaczonego do przejęcia pod inwestycję drogową. Organ wydający decyzję o zezwoleniu na budowę drogi nie jest również związany zamierzeniami właścicieli gruntów położonych na trasie planowanej inwestycji drogowej (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 3 października 2018 r., sygn. akt II SA/Bd 521/18).

Nie ulega wątpliwości, iż projektowana inwestycja stanowi cel publiczny, a jej lokalizacja ustalona została na podstawie stosownego w tym względzie aktu prawnego rangi ustawy. Wyjaśnić należy, że ustawa zrid ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Konsekwencją tego stanu rzeczy jest fakt, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wywołuje kilka ważnych skutków prawnych, a mianowicie: jest decyzją ustalającą lokalizację danego przedsięwzięcia, zatwierdza projekt podziału nieruchomości niezbędnych do jego realizacji, które na jej podstawie przechodzą z mocy prawa na własność Skarbu Państwa (lub jednostki samorządu terytorialnego w zależności od tego, kto jest inicjatorem budowy drogi), jak również stanowi faktyczne pozwolenie na budowę.

Oczywistym jest, że budowa drogi wiąże się zarówno z koniecznością wprowadzenia dużych zmian w sposobie zagospodarowania działki poszczególnych nieruchomości, jak i z przejęciem na rzecz podmiotu publicznoprawnego własności nieruchomości lub ich części, niezbędnych do realizacji przedsięwzięcia. Nie oznacza to jednakże, że podjęte

w skarżonej decyzji rozstrzygnięcia nie miały legitymacji ustawowej, bądź że zostały podjęte z rażącym pokrzywdzeniem właścicieli przejmowanych nieruchomości.

Należy również podkreślić, iż przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne, w tym również skutki finansowe dla planowanego przebiegu przedsięwzięcia.

Dodatkowo podkreśla się, iż zabezpieczenie słuszych interesów i praw osób odwołujących się, a których interesy w wyniku realizacji tego projektu zostaną naruszone, z uwagi na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, nastąpi stosownie do art. 120 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2026 r., poz. 399), w związku z art. 23 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, w celu zapobieżenia niedogodnościom, jakie mogą powstać dla właścicieli nieruchomości sąsiednich wskutek wywłaszczenia należyne jest odszkodowanie. Jednak, ustalenie wysokości odszkodowania za nieruchomości, które staną się własnością jednostki samorządu terytorialnego nie jest przedmiotem postępowania w sprawie wydania decyzji zrid, bowiem postępowanie odszkodowawcze stanowi odrębne postępowanie w stosunku do postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i decyzja, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie, w związku z czym orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Wobec wyczerpania środków odwoławczych stronie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z § 2 ust 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 535) wpis od wniesionej skargi wynosi 500 zł.

Strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy w trybie i na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r., poz. 143). Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

z up. Wojewody Mazowieckiego

Aleksandra Kizoska
Dyrektor Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Załącznik:

1. Projekt zagospodarowania terenu – rysunek nr 2.0, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8
2. Mapa zatwierdzająca podział nieruchomości operat nr P.1465.2025.7953

Rozdzielnik:

1. Pan Dariusz Mosak - pełnomocnik inwestora (+ załącznik nr 1 i załącznik nr 2)
2. r.pr. Aleksandra Grabarska - pełnomocnik Pana Stanisława Sapigórskiego i Pana Piotra Oleckiego
3. Prezydent m.st. Warszawy – organ I instancji (+ załącznik nr 1 i załącznik nr 2)
4. Pozostałe strony w drodze obwieszczeń
5. Aa (+ załącznik nr 1 i załącznik nr 2)

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Warszawie (+załącznik nr 1 i załącznik nr 2)

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Mazowiecki. Przetwarzamy Państwa dane osobowe wyłącznie w celu wykonania zadań Administratora, które wynikają z przepisów prawa oraz zadań realizowanych w interesie publicznym. Więcej informacji znajdują Państwo na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-mazowiecki/Przetwarzanie-danych-osobowych>, w zakładce „O urzędzie” – „Przetwarzanie Danych Osobowych”.